

Yasal Uyarı: Eser sahibinin izni olmaksızın sitemiz üzerindeki tüm içeriklerin tamamının veya bir kısmının kötü niyetli kişilerce herhangi bir şekilde çıkar elde etme amaçlı olarak kullanımı uluslararası yasalar çerçevesinde suç teşkil etmektedir. Sitemizde yer alan tüm içeriklerin ve projelerin yasal telif hakları ilgili kanunlar çerçevesinde kurumumuza aittir. Yasalar çerçevesinde yüz kızartıcı suçlar arasında bulunan fikir ve sanat eseri hırsızlığı gibi konularda suç teşkil edecek bir eylemde bulunmadan önce lütfen bu konular ile ilgili olarak [yasal uyarılar](#) kısmını ve bulunduğunuz ülkelerde geçerli olan ilgili konudaki uluslararası yasaları titizlikle okuyunuz.

BAŞARILI OLMAK NEDİR? NEYE GÖRE-KİME GÖRE-NASIL BAŞARILI OLUNUR?

Bu makalemde gerçek başarı nedir ve nasıl başarılı olunur konusunu işleyeceğim. Yazıya istemem eksik olsun tiradı ile başlayacağım ve bu tirada dair kısa bir açıklamadan sonra asıl konuyu tüm ayrıntılarıyla irdelleyeceğim.

"İstemem Eksik Olsun Tiradı" - (Cyrano De Bergerac)-Edmond Rostand

"Ne yapmak gerek peki? Sağlam bir arka mı bulmalıyım? Onu mu bellemeliyim?

Bir ağaç gövdesine dolanan sarmaşık gibi Önünde eğilerek efendimiz sanmak mı?

Bilek gücü yerine dolanla tırmanmak mı? İstemem!

Herkesin yaptığı şeyleri mi yapmalıyım Le Bret?

Sonradan görmelere övgüler mi yazmalıyım?

Bir bakanın yüzünü güldürmek için biraz şaklabanlık edip, Taklalar mı atmalıyım?

İstemem! Eksik olsun!

Her sabah kahvaltıda kurbağa mı yemeli?

Sabah akşam dolaşıp pabuç mu eskitmeli?

Onun bunun önünde hep boyun mu eğmeli? İstemem! Eksik olsun böyle bir şöhret!
Eksik olsun!

Ciğeri beş para etmezlere mi "yetenekli" demeli?

Eleştiriden mi çekinmeli? "Adım Mercure dergisinde geçse" diye mi sayıklamalı?
İstemem! İstemem! Eksik olsun!

Korkmak, tükenmek, bitmek... Şiir yazacak yerde eşe dosta gitmek.

Dilekçeler yazarak içini ortaya dökmek? İstemem! Eksik olsun! İstemem! Eksik olsun!

Ama şarkı söylemek, düşlemek, gülmek, yürümek... Tek başına... Özgür olmak...
Dünyaya kendi gözleriyle bakmak... Sesini çınlatmak, aklına esince şapkanı yan
yatırmak... Bir hiç uğruna kılıcına ya da kalemine sarılmak...

Ne ün peşinde olmak, para pul düşünmek, İsteyince Ay'a bile gidebilmek.

Başarıyı alınının teriyle elde edebilmek...

Demek istediğim asalak bir sarmaşık olma sakın. Varsın boyun olmasın bir
söğüdüncü kadar. Yaprakların bulutlara erişmezse bir zararın mı var?" (Cyrano De
Bergerac)-Edmond Rostand

Bu tiratta iltimasla, adam kayırmayla, yalakalık, dalkavukluk ve el etek öpmeye bir
şey olacaksam hiç olmayayım diyen insanoğlunun haykırışı var. İşte çok önceleri
kaleme aldığım bu makalenin önüne bu tirattı kesinlikle koymalıyım dedim kendi
kendime...

Evet, menşei yabancı hatta bizim bazılarının özendiği Fransa'dan. Şimdi şöyle
diyenler olacaktır: "Hem kendi kültürümüzü bir kenara atıp Fransızlara özeniyoruz
diye bize laf atıyor, hem de Fransız birine ait bir tirat ile yazıya giriyor." diye...

Beklide çoktan dediniz. Evet, aslında tamda bu yüzden bu tiradı uygun buldum.
Çünkü kendi kültürlerini bir kenara bırakanlar, hatta kendi kültürlerine düşmanca tavır
takınarak menşei Fransa'dan olanlara aşırı bir şekilde özenenler, bu konuyu aşırı
derecede özendikleri yerden bir örnekle çok daha iyi anlayacaklardır. Hatta bu
örnekle de görmedim, duymadım ve bilmiyorum diyerek üç maymunu
oynayamayacaklardır.

Aslında burada ilgili tiradın menşei ile fazlaca ilgilenerken yazımın başında bunu
kullanmam konusuna aşırı bir tavır takınmak isteyecek olanların öncelikli olarak
ilgilenmesi gereken; bu tiradın ve yazımdaki konunun özünün, içeriğinin tüm insanlar
açısından ne anlam taşıdığıdır.

Fransız ihtilali öncesinde veya sonrasında aşırı bir Fransız gibi bu örneğe bakacak olanların idrak etmeleri gereken ise; özendikleri kültür içinden anlatmak istediğim bazı konuları farklı boyutlarıyla da değerlendirerek çok daha iyi anlamaları gerektiğidir.

Yoksa bu örnek sadece hangi milletten olursa olsun iltimasla, adam kayırmayla, adamcılık düzeniyle bir şey olacaksam hiç olmayayım diyen onurlu insanların ortak düşüncesini özetlemiş bir tirattan başka bir şey değildir. İnsanın onurunu, ahlakını ve şerefini ilgilendiren evrensel konularda asıl olan menşeler, milletler değil, içeriğin özü ve niteliğidir.

Kaldı ki tirattın, 'her sabah kahvaltıda kurbağa mı yemeli' diye bir kesim Fransızlara dahi bazı konularda sitem ederek, bazı konuları onların yüzüne haykırdığını dahi kesin olarak söyleyebiliriz.

Bazı sanatçılarımızın seslendirmesiyle de oldukça anlamlı ve dinlenesi bir tirat olduğunu söylemem gerek.

Bazıları için aydınlatıcı olmasını umduğum bu açıklamadan sonra şimdi asıl konuya ve makalenin başlığına girebiliriz diye düşünüyorum.

BAŞARILI OLMAK NEDİR? NEYE GÖRE-KİME GÖRE-NASIL BAŞARILI OLUNUR?

-Başarı, ona hangi açıdan baktığınızla ilgilidir.

-Size göre en çok değer ifade edenleri kazanmak başarıdır.

Sizin açınızdan başarı ifade eden hedeflerinizi kazanırken aileniz dâhil destek aldıklarınız, minnet ettikleriniz veya el açtıklarınız varsa o kısmi bir başarıdır. Tabi ki sonuç olarak başarıdır. Ancak başarınızı başkalarının desteğine borçlu olarak elde etmiş olan kişisinizdir. Bunlarla ilgili konuları arkanızdan ilk konuşacak olanların zamanında minnet ettiğiniz kişilerden olması sizi asla şaşırtmasa gerek. Çünkü kazandığınız ve övündüğünüz başarıyı belki de çoğu konuda ona ya da onlara minnet etmek suretiyle kazanmıştınız. Bu konularda aşırıya gidenlere halk arasında farklı isimlerde takılmaktadır.

Size destek olanlara kazandığınız başarılarından sonra eğer yeterince meyil etmezseniz; onlar tarafından yerine göre şakayla karışık bile olsa bazı şeyler ardanızdan olduğu gibi yüzünüze de vurulacaktır. Kısacası istesenez de istemesenez de kazanımlarınızı onlara borçlu gibi hissetmenizi zamanında destek aldığınız insanlar sağlayacaklardır.

GELELİM EN DEĞERLİ BAŞARIYA;

Yetenekli ve azimli insanlar başarıyı başkalarının kendilerine vermesini asla beklemezler.

Her zaman dediğim gibi su akar ve yolunu bulur, gerçek başarı verilmez alınır.

Başarılı olmak için vazgeçtikleriniz, kendinizden feda ettikleriniz varsa ve o başarıyı elde ederken de hiç kimseye minnet etmeden çalışarak kazanmışsanız; işte asıl gerçek başarı odur.

Başarı bakış açılarına göre de değişkenlik gösteren göreceli bir kavramdır. Bir çocuğun en çok sevdiği oyuncağı ailesine aldırabilmek için izlediği yol: Eğer o oyuncağı sonunda ailesine aldırabilmiş ise, bu o çocuğun elde ettiği bir başarıdır. O anda, o çocuk için o oyuncağı elde etmek dışında başka değerli bir şey veya başkaca bir başarı asla yoktur. Buda bize başarının aslında sizin hayatınızdaki günlük, aylık, yıllık veya ömürlük isteklerinizle ve bunlara olan bakış açınızla doğru orantılı olduğunu göstermektedir.

Yukarıdaki oyuncak örneğine geri dönelim. O çocuğun ailesine istediği bir oyuncağı aldırması suretiyle elde edebilmiş olması söz konusu çocuk açısından kazanılmış bir başarıydı. Peki, o çocuktaki oyuncağı çeşitli nedenlerden ötürü sahip olamayan ama o oyuncağı elde etmek isteyen diğer çocuklar gözünden durumu ele alırsak sonuç ne olur?

Konuyla ilgili olarak daha farklı derin analizlere girmemiz gereken sosyolojik bazı gerçeklerle karşılaşırız. Özellikle bu sorudaki örnek en başta verdiğim kısmi başarılar ve başkasından bir şey beklemeden kazanılmış başarılar çerçevesinde de değerlendirilerek analiz edilmelidir.

Gerçek Başarı Hür ve Bağımsız Olmak Mıdır?

Kimilerine göre başarı şöhretli olmaktır, kimilerine göre başarı paradır. Ancak bana göre gerçek başarı, gerçek manada özgür olarak hür ve bağımsız olmaktır. Başkalarının özgürlüğünü kısıtlamadan yapmak istediklerinizi yapabiliyor, düşündüklerinizi her şeye veya herkese rağmen ifade edebiliyor hatta bana göre en önemlisi ideallerinizi fani hiç kimseye ihtiyaç duymadan gerçekleştirebiliyorsanız başarılısınızdır.

Başarı Çok Para Veya Şöhret Sahibi Olmak Mıdır?

Çok parası veya şöhreti olanların ne kadar bağımsız veya özgür olabildiklerine baktığım zaman, ben onlarda başarıdan ziyade bir hapsedilmişlik, kısıtlanmışlık görüyorum. Çünkü asla özgür değillerdir. Onlar bazı konularda kendi alanlarında meslekleriyle ilgili bile olsa gerçek fikir ve düşüncelerini özgürce asla belirtemezler veya istediklerini asla istedikleri gibi yapamazlar. Bunları yapmak istedikleri zaman başarı diye düşündükleri şöhretlerini ve paralarını kaybetme riskleri vardır. İşte o yüzden benim açımdan gerçek başarı ne şöhretli olmaktır, ne paralı olmaktır, ne de sizi değerlendirmeye asla yetenekleri olmayanlar tarafından takdir edilmektir. Gerçek başarı için bu saydıklarım(Para, şöhret) belki birer araç olabilirler ancak bana göre asla başarı için elde edilmesi gereken amaçlar olamazlar. Bu sadece şöhret, para gibi araçları elde edenlerin söz konusu bu araçları başarı sanmasından ya da topluma başarı gibi algılatmalarından kaynaklı büyük bir yanılgıdır. Hatta genel anlamda büyük yozlaşmaların olduğu bir dönemde bulunduğumuz noktada belirli bir kesim için büyük yıkıcı etkileri olan toplumsal bir yanılgıdır. Onların çoğu bu araçları amaç edinmişlerdir. Ve bu araçlara bir şekilde ulaşabilmek için her türlü yozlaşma içine girebilmektedirler. Bu araçları hayatları boyunca ellerinde tutarak idame edebilmek için ise yozlaşma uğruna yapabilecekleri her şeyi doğru bulanlar toplumda

başarı sahibi gibi ön plana çıkartılmaktadırlar. Bu şekilde bu araçlara ulaştıklarında ise yerine göre türlü ahlaki değerleri ayaklar altına alarak elde ettiklerini başarı sanmaktadırlar. Büyük toplumsal ahlaki, kültürel çöküşe sebebiyet veren yanılığ bu şekilde başlamaktadır. Bu yanılığ aynı zamanda bazı normal insanların bile hayatlarını alt üst edebilecek derecede toplumsal bir buhran oluşturmaya sebep olan etkenlerdendir.

Genel anlamda benim açımdan bu Dünya'daki gerçek başarı, tamamen Allah'tan başka hiç kimseye muhtaç olmadan yaşamaktır. Hatta başarı, gerekirse günde bir kap çorba ile doymaktır. Evet, gerekirse bir kap helal çorba ile doymak başarıdır çünkü gerçek başarı tam bağımsız bir şekilde tüm olumsuzluklara rağmen bile istediğin gibi kendini ifade ederek kendin olmaktan asla ödün vermeden özgür olmaktır.

O halde bu açıdan başarıya baktığımızda hayatta en önemli gerçek başarı şudur: Her anlamda Allah'tan başka hiç kimseye muhtaç olmadığımızın ve rızığımızı verenin bizi yaratan olduğunun her zaman farkında olarak, kimseye minnet etmeden tam bağımsız olarak yaşamak. Fani hayatımızı emrihak vuku buluncaya kadar bu şekilde idame ettirebilmektir başarı.

Bunu sağlamak için daha çok maddiyat gerekli diyecek olanların son yazdığım iki paragrafı tekrar tekrar dikkatlice okumalarını önermekteyim. Bana göre böyle bir hayatı sağlamak ve idame edebilmek için daha çok okumak, sorgulamak ve tefekkür etmek yani düşünmek gereklidir. Bunları yaparken de elbette kanaat ve mütevazılık tabi ki en başta olmazsa olmazlardandır.

Ayrıca kendilerine yaptıkları meslekler ile ilgili olarak zanaatkâr ve sanatkâr olabilme becerisi verilmiş olan insanlar bu konularda tam olarak ne demek istediğimi çok daha kolay anlayabilecektir diye ümit ediyorum.

Herkesin Anlayabileceğini Düşündüğüm Diğer Bir Örnek İse Şudur;

Bir devletin başarılı olup olmadığını nasıl anlarız?

Kişiler devletler gibidir. Devletlerde kişiler gibidir. Devletlerin başarı kriterleri aslında kişilerinde başarı kriterleriyle doğru orantılıdır.

Bir devletin başarılı olup olmadığını anlayabilmek için gelişmişlik düzeyine, sanayisine, ekonomisine, işsizlik oranlarına, gayri safi milli hasılasına bakarız diyecek olanlar olabilir. Evet, buda bir yoldur. Hatta sonucu önemli derecede etkileyen unsurlarda bunlardır. Ancak kısa yolu şudur: Yaşadığımız çağ içerisinde eğer bir devlet gerçek anlamda aldığı kararlar ile ilgili olarak tam bağımsız ise ve ekonomik olarak da başkalarına bağımlı değil ise başarılıdır.

Ekonomik olarak başkalarına bağımlı olmaması için bir kişinin ya da bir devletin üretmesi yani mesleğinin veya sanayisinin olması gerekmektedir. Mesleğinin ve sanayisinin gelişmişliği, kalitesi başarısıyla doğru orantılıdır. İşte bana göre kişiler içinde en önemli başarı kriteri budur. Yaptığımız meslek, sanatımız bizim için kişisel ekonomimizdir ve sanayimizdir. Buda ne kadar üst düzey ve kaliteli olursa o kadar

başarılı oluruz. Çünkü iyi ürünler üretenler ile herkes çalışmak ister, herkes o ürünü almak ister.

Bunun ardından kişilerin yaptığı çalışmalarda edindikleri ustalıkları, zanaatları veya insanlık için yaptıkları başka açılardan bakılarak başarı olarak değerlendirilebilir veya değerlendirilemez.

Peki, bu değerlendirmeyi yapacak otoriteler başka kişilerin çalışmalarını değerlendirdikleri için mi otoritedirler?

Aşçılık Mesleği ile Alakalı Olarak Tecrübesi Dahı Olmayanlar, Hatta İlgili Konuda Bir Kariyer Geçmişı Bile Bulunmayanlar Neden Otorite Kabul Edilebilirler veya Nasıl Otorite Olabilirler?

Yukarıda sorduğum son soruya konuyu uzatarak saptırmamak adına ayrıntılı bir cevap vermeyeceğim ancak bunu ilk soruyla beraber düşünerek sorgulamamızda çok büyük bir fayda vardır.

Birkaç başarılı insanı değerlendirerek otorite olma hakkı tanıdıklarımız; ya gerçekten ehil olarak o değerlendirmeleri yapabilecek düzeyde ve kabiliyette değillerse... Peki ya işin perde arkasında başka oyunlar dönüyorsa ne olacak? Bazı bilinen çevrelerce takdir edilenler işin perde arkasında dönenlere aldırış etmeden bu sözde otoriteleri sürü psikolojisine girerek kabul ediyorsa bunu herkes kabul etmek zorunda mıdır?

-Bana göre değildir. Sürü psikolojisine girerek aslında değerlendirme dahi yapabilecek kabiliyete sahip olmayanların veya kendi adamlarını kayırarak karar verenlerin otorite olduklarını kabul etmek sahip olduğumuz yeteneğimize, zanaatımıza ve sanatımıza da saygısızlıktır.

BAŞARI NE DEĞİLDİR?

Örneğin bana göre başarı göz önünde meşhur olabilmek için gösteriş yapmak değildir. Daha fazla taraftar toplamak için şekilden şekillere girenlerin ve yine daha fazla izlenebilmek için her türlü ahlaksızlığı yapanların elde ettikleri başarı asla değildir. Evet, bunlar yaptıkları şaklabanlıklar ve dahi ahlaksızlıklar neticesinde milyonlarca insanın ilgisini çekmeyi başarırlar. Bu yolla para, şöhret elde ederler. Ancak bu elde ettikleri yukarıda da ifade ettiğim gibi başarı değil sadece araçtır. Gerçek başarı asla elde edilen araçlar değildir ve araçlar kesinlikle başarı kategorisinde de değerlendirilemez.

Bazı sözde başarılar, çağımızın insanların içinde bulunduğu sosyolojik hastalık diyebileceğimiz zaafalarını iyi bilenlerce suiistimal edilerek elde edilmektedir. Şu halde bu yollar ile televizyonlarda veya sosyal medyalarda boy gösterenlerin meslekleri dışına çıkararak daha fazla izlenme alabilmek için başvurdukları yollar onları ilgi çektikleri için şöhretli yapabilir ancak gerçek anlamda asla başarılı yapmaz. Bu durumlar yerine göre bilinçli insanlarımız arasında "medya maymunu" tabiri ile açıklanmaktadır. Bu bilinen tabir meşhur olabilmek için her yolu meşru görenlere halk arasında verilen isimdir.

Şu halde hangi mesleki alanda olursa olsun televizyonlarda entelektüel anlamda bir başarı gösteremeyenlerin, televizyona çıkmaları ve milyonlarca kişi tarafından izlenmeleri onları asla başarılı yapmaz. Entelektüel anlamda içerikler ile mesleki anlamda çalışmalarıyla televizyonlara çıkanları gerçek manada anlayabilecek eğitimli toplum kitlesi elbette basit şaklabanlıklar ile prim yapabilenlerin kitlelerine göre çok daha azdır.

Aslında mesleğimiz olan aşçılık ve mutfak sanatlarıyla ilgili olarak gerçekten başarıyı hak eden eğitici ve geliştirici olan TV programlarına baktığınızda, o tarz programların uzun ömürlü olmadıkları gerçeği ile karşılaşsınız. Bunun sosyolojik analizleri ve nedenleri bu yazı içerisinde zaman zaman ifade ettiğim nedenlerle yakından alakalıdır. Bu yüzden gerçek başarıyı analiz ederken söz konusu kişilerin hitap ettikleri kitlelerin niteliklerini de değerlendirmek çok önemlidir. Yani eğitilmiş ve entelektüel bin kişilik bir kitlenin severek izledikleri düsturlu programlarla, örf, adet ve kültürümüze zarar veren ancak milyonların izlediği programları karşılaştırırsak; entelektüel düsturu olan programlar gerçek anlamda çok daha değerlidir.

Maalesef günümüzde hemen hemen her alanda olduğu gibi medyada da sayılara bakıldığı için gerçek manada mesleki olarak yetenekli ve gerekli insanlarımızın yaptıkları ya da yapacakları yararlı çalışmalar gölgede kalmaktadır. Hatta gerçek manada bildiğiniz üzere ilgili konulardaki sözde başarı ödülleri de asıl hak sahiplerine değil, şaklabanlıklar yapılmaktadır.

Sektörümüzdeki Bazı Makamlar, Ödüller ve Sözde Başarı Sertifikaları

Geçmişten günümüze kadar yukarıda belirttiğim aynı konularla ilgili sektörümüzde bazı makamların, ödüllerin ve sözde başarı sertifikalarının kimlere nasıl, hangi şartlar altında verilebildiğini bilmeyenimiz yoktur. Bilmeyenler de bilenlerden ve bilmelerine rağmen açık olarak net şekilde ifade edemeyenlerden rahatlıkla öğrenebilirler.

Bu tarz konularda ise benimde şahsen geçmişte şahit olduğum durumlardan en önemli örnek şudur: Geçmişte katıldığım yarışma sonrasında Hürriyet gazetesinde 30.12.2007 tarihinde Türkiye aşçıları milli takımı kaptanı seçildiğimin haberi Hande Başpınar tarafından yapılmıştı.

Evet, tarafıma milli takım üniforması da verilmişti. O üniformayı daha öncede belirttiğim bazı nedenlerden ötürü halen dahi saklamaktayım. Hatta bazı organizasyonlarda da bilhassa giymekteyim. Bunun tüm nedenleri ve bu olayın tüm ayrıntılı detaylarını 26 Ağustos 2020 tarihinde yazılı olarak açıklamıştım. Konuyu saptırmamak için burada uzunca buna değinmeyeceğim. İsteyenler o açıklamayı sitemizden veya yazılarım içinden de kolaylıkla bulabilirler. O açıklamanın konumuzla ilgili olan kısmı şudur: Tarafımıza zaten hak ettiğimiz ödülleri verenlerin asıl beklentileri farklıdır. Kendi çıkarları için sizden beklendiklerini de onlar hak etmeseler bile sizden kendi çıkarları için yapmanızı beklerler veya isterler. Elbette bu durum herkes veya bütün çevreler için asla geçerli değildir. Ancak genel olarak böyle bir işleyişin olduğu herkes tarafından bilinmekte olan bir gerçektir.

Yani mutfak sanatları alanında bazı yerlerde makam işgal edenlerin haksız olduğu konuları görmezden gelip hatta onların ekmeğine yağ sürercesine davrandığınızda, beklendikleri övgüleri onlara yaptığınızda size her türlü ödülü yeteneğinize asla bakmaksızın verirler. Burada aslında sizden beklentiler içine girerek kendilerine

birtakım menfaatler devşirebilmek için size zaten hak ettiğiniz ödülü ya da başarıyı verdiklerini söyleyenlerin takdirini almış olmanız veya almamanız aslında sizin başarınızdan hiç bir şey eksiltmez.

Bu kişilerin sizin sahip olduğunuz donanımlarınızı veya başarınızı tasdik ettiklerini söylemeleri daha çok onların menfaatine hizmet etmektedir. Çünkü bunlar zaten sizin sahip olduğunuz donanımlarınızı değerlendirebilecek yetenekte ya da konumda asla değillerdir.

Sektörümüzde ve hatta dünyada ilgili konularda gerçek manada tarafsız olarak değerlendirme yapanlar, lobi faaliyetleri veya PR (public relations – halkla ilişkiler) olmadan başarı elde edenler çok azdır. Zaten o azınlığın çoğu bu gerçekleri bildiği için bunları görmezden gelmelerine rağmen yerine göre kendi aralarında dillendirmektedirler.

Sosyal Medya’da Başarının Anahtarı: Adaba Aykırı Davranmak Mıdır?

Lisedeyken haftada bir veya iki saatte olsa adab-ı muaşeret dersi sınıflarda okutulurdu. Şimdi hala okutuluyor mu bilmiyorum. Eskiden adaba aykırı olanlar günümüzde olağan oldu ve hatta rağbet görür, saygı duyulur oldu. Bazılarının deyimleriyle sosyal medyada “fenomen” oldular. Sosyal medyada daha birçok şey olabilmek için adaba, ahlaka aykırı şekilde kültürümüzü yozlaştıran davranışlar sergilemelisiniz. Bu elbette sadece işin ufak ama önemli bir parçası... Eskiden bu tür davranışların en hafifi diye tabirini yapabileceğimiz masum örneklerini bile sergileyenler toplumdan dışlanırdı. Ancak artık el üstünde tutuluyor desek yeridir diyebiliriz. Yani artık bu tarz davranışları sergileyenler ilgi çekiyor ve bunlar aslında gerçek manada hiçbir haber değeri barındırmamasalar bile manşetlerde kendilerine yer buluyor. Kısacası bilim adamlarının yaptıkları çalışmaların dünya toplumu nezdinde haber olarak okunma oranı ile hiçbir değeri olmayan bir kişinin sosyal medya da yaptığı birkaç saçma hareketin haber olabilecek değerde olması söz konusu durumu özetlemektedir. Bu örneklerdeki okunma oranını kıyasladığınızda ilgi çekenin bilimsel çalışma değil, o saçma sapan hareketi sergileyenler olduğu acı bir gerçek. Bu örnek evrensel olarak insanlık adına acı veren ama gerçek bir durumdur.

Özellikle sosyal medya:

Orada çoğu zaman insanların hep elde etmek istediği zengin hayattan objeler başarı olarak karşımıza çıkartılıyor. Mesleğimizde de bunun karşılığı herkesin bildiği ve çoğunun da sevdiği ahlaki sınırları erotik anlamda bile zorlayan lüks ile birleştirilmiş yemek gösterişidir. Özel hayatın mahremiyetinin dahi kalmadığı bazı sosyal medya platformlarında ilgi çekmek adına erotizmin ötesinde olan paylaşımlara bile rastlayabildiğimiz hayat gösterişi maalesef mutfak sanatları kültürümüzü de olumsuz etkilemektedir. Bu olumsuzluk bu tarz hareketlerde bulunanların daha çok Türk mutfağını temsil ettiği algısından ötürü oluşmaktadır. Sektörümüzde de bu durum bazı kesimler nezdinde ilgi çekmek adına maalesef rağbet görebilmekte ve farklı versiyonlardaki olumsuz örnekler birbirini takip ederek türeyebilmektedir.

Geçmişte dersi okutulan adaba uygun olmayan hal ve hareketler ile bugünlerde kolayca prim yapabilirsiniz demiştim. Son yıllarda bu durum bilinçli halkımız arasında palyaçoluk mesleği ile karıştırılmaktadır. Ancak palyaçoluk mesleğini gerçek anlamda düsturu ile yapanlara yüksek saygı duyduğumun da bilinmesini isterim. Yani demem

o ki kendilerini palyaçonun kepezelik versiyonunu mu, restorancı mı yoksa aşçı mı yapmak istediklerinin henüz kararını verememiş olanlar, bazı meslekleri sosyal medya sayesinde iç içe sokmaktadırlar. Maalesef bunları yaparlarken de görgü yerine görgüsüzlükleriyle ön plana çıkmaktadırlar.

Başarılılar mı? “Hesaplarını milyonlar takip ettiklerine göre başarılılar.” algısı mevcuttur. Ancak bunun bana göre sosyolojik olarak açıklaması şudur: Toplumsal ahlaki çöküş-yozlaşma ve bunları takiben tamamen sürü psikolojisi.

Bunlar ile ilgili toplumsal algı da yukarda ifade ettiğim gibi şudur: Takip edenler çoksa başarılıdır. O halde ahlaki açıdan da uygundur. Ancak aklımızın ve mantığımızın bize söylediği gerçek aslında bu durumun tam tersidir.

Dünya toplumu içindeki bu algı değerlendirmesini yaparken atladıklarımı bir sosyoloji profesörü ya da bir toplum mühendisi elbette farklı kültürler açısından da ele alarak çok daha iyi değerlendirecektir.

Bazılarını yukarıda da açıkladığım analizler aslında bize başarıyla ilgili gerçeğin görüldüğünden çok daha başka nedenlere dayandığını gösteren acı gerçeklerdir.

Mesleğimizde Başarı için Tüzel Kişiliğe İhtiyaç Var Mı?

Mesleğimizde başarı için sadece kendinizi yetiştirmenize ve bir şef bıçağına ihtiyacınız vardır. Bunların dışında kalanların kendi aralarında oynadıkları başarı ödüllü oyunlarından elde edecekleriniz daha çok sizi kullanmak isteyenlere fayda sağlamaktadır.

Gerçek başarı için tüzel kişiliğe asla ihtiyaç yoktur. Özellikle Türkiye’de sektörümüzdeki bazı STK’ların, tüzel kişiliklerin kişisel ihtiras ve makam elde etmek amacıyla çalışmakta oldukları gerçeğini göz önüne alırsak bu durum daha da belirginleşmektedir. Dünyada birçok ülkede her alanda tek bir federasyon varken aşçılık mesleğinde sayamayacağımız kadar olan federasyonların nedenlerini açıklamak nasıl mümkün olabilir sorusunun da cevabı çok açıktır. Bunlar birçoğumuzun malumudur. Malumumuz olan konuları burada konuyu dağıtmamak için tekrar ele almaya gerek yoktur. Bu konuda bilgileri olmayanlarda daha önceden kaleme aldığım bölümleri araştırıp okuyarak bilgi sahibi olabilirler.

Burada bizim konumuzla ilgili olan kısım şudur: Herkes kendi adamını kendi belirlediği şartlar ile başarılı ilan eder. İçlerinden en çok medyatik olanları ise aradan sıyrılır. Sıyrılır sıyrılmasına ancak bu sefer başkalarının adamı olarak başarı ve sertifika elde edebileceği fikri aklında uyanır. Şu halde ödülünü veya sertifikasını almadığı kapıları çalmaya başlar. Yavaş yavaş başkalarına kayarak meyil eder. Neden? Çünkü bu tarz kişilerin akıllarında yer etmiş olan sözde başarı tanımlaması başkalarının takdirlerine ve övgülerine muhtaçtır. Bu döngü böyle sürer gider. Kısacası karşı karşıya geldiğimiz bu durum yurt dışından bakıldığında oldukça anlamsız ve değersizdir. Ancak bu yaklaşımların mesleğimizle ilgili olarak yurt içinde değerli olduğu düşünülen algı büyük bir yanılgıdan ibarettir. Hatta söz konusu bu durum anın tadını çıkarmak pahasına kendi kendini kandırmak şeklinde de açıklanabilir.

Bir başka açıklamamda mesleğimizle ilgili olarak gelecekte tüzel kişiliklerden ziyade yetenekli insanların kendi isimleriyle ön planda olacağı bir çağı açmış bulunmaktayız demiştim. Kişisel makam ihtiraslarıyla kartvizit bastırmak için ve yine bilinen diğer nedenlerden ötürü sektörümüzdeki insanları da kullanmak suretiyle kendilerine başarı devşirenler veya kendi adamlarını başarılı gösterenlerin çağı çoktan kapanmıştır. Mesleğimizde federasyonculuk kisvesi adı altında adamcılık yaparak yıllardır ayrımcılığı ve kavgayı körüklemiş olanları, yine bu kavgaları “piyasadan silme” tehditlerine vardırırları tarih yazmıştır. O köhne zihniyet her anlamda aşikâr olmuştur. O çağ er ya da geç zaten kapanmaya ve yok olmaya mahkûmdur.

Yeteneğinizin, Yani Kendinizin Farkınıza Varmalısınız

Bir kişinin başarılı olması veya olmaması tamamen kendi yeteneğine, azim ve kararlılığına bağlıdır. Elbette bunun için öncelikle inançta gerekir. Kişi başarı için ve dahi rızkını elde edebilmek için Allah'tan başka hiç kimseye ihtiyaç duymamaktadır. İnsan gerçek manada bunun farkına varır ise ve gerçekten buna inanır ise; Allah'ta gerçekten o kulunu başkalarına muhtaç etmez, işini insanlara hiç bırakmaz ve zalimlere karşı da her zaman korur. Ben yaşayarak buna bizzat şahit olanlardanım.

Şu halde bizim bilmemiz gereken ilk şey şudur: Rızkı veren sadece Allah'tır. Sizde var olan yeteneğinizin, yani kendinizin farkınıza varmalısınız ve kendinizi iyi bilmelisiniz. Ardından çalıştığınız alanda önemli idealleriniz var ise, o ideallerden asla vazgeçmemelisiniz. Sizde olanları kıskananlar elbette her zaman olacaktır. Türk mutfağının istikbali için savundukların bazılarının asla işlerine gelmeyecektir. Hatta bu bazıları kendi varlıkları tehlikeyeymiş gibi sizi rızık konusunda bile tehdit edebilirler. Hatta daha başkaca gayrimeşru veya gayriahlaki yollara başvurmaktan bile çekinmeyebilirler. Ancak kul kısmının üzerlerine vazife olmayan konulardaki tehditlerine asla aldırış etmemelisiniz. Yaratandan başka hiç kimseye boyun eğmemek gerektiğini bilmelisiniz. Bu konularda muhtaç olduğunuz kudreti, kararlılığı ve azmi her şeye ve herkese gücü yeten, her şeyin olduğu gibi rızkında tek gerçek sahibi olan Allah size şüphesiz ki verecektir. Siz yeter ki doğru olun, maksadınızı ve niyetinizi hep hak üzere halis tutun.

GERÇEK BAŞARI NEDİR ?

Asla unutmayınız ki tarihimizdeki tüm gerçek değerli idealistler kendi ideallerini asla dünyalık hiçbir şeye değişmezler. Yine tarihteki tüm gerçek idealistler ideallerini başkalarının desteklerini bekleyip umarak hayata geçirmezler.

Şu halde başarı idealist olmaktır. Kadim değerlerimize göre gereken yerlerde inkılapçı olmaktır. İdeallerini her şeye ve herkese rağmen gerçekleştirmektir. Tüm bunları gerçekleştirirken de her anlamda tutarlı olmak gerçek bir başarıdır.

BAŞARI ALDIĞINIZ KARARLARI UYGULAYABİLMEKTİR

Başarı kendi göbek bağıını kendi elinle kesebilmektir Başarı araştırmaktır, öngörü sahibi olarak görülmeyenleri görebilmektir, okumaktır, düşünmektir.

Başarı sabırdır, kanaat etmektir, gerektiğinde azla yetinmeyi bilmektir. Yetmez!

Gerçek başarı düşündüklerini özgürce ifade edebilmektir. Çünkü bazı şeyleri bilmek başkadır, ifade edebilmek çok başkadır. O halde gerçek başarı bilip, öğrendiklerini de ifade edebilmektir. O da yetmez!

Başarı cesarettir, haklı olduğunuz konularda asla zerrece taviz vermemektir.

Gerçek başarı haklı olduğunuz konular ile ilgili gerektiğinde kararlar almaktır ve aldığınız o kararları tüm zorluklara göğüs gererek her şeye rağmen uygulayabilmektir.

Bana göre;

Başarı 7 Ocak 2020'dir. Başarı her yıl 7 Ocak'tır.

Başarı, yine her yıl 7-15 Ocak Türk mutfağının efsane ve duayen şeflerini anma haftasıdır.

Başarı 26-30 Ağustos'tur. Başarı, 9 sayfalık 9 Eylül 2020 bildirisidir.

Başarı, 26-30 Ağustos Türk mutfağının Zafer bayramı ve Türkiye Aşçılar bayramıdır.

Başarı Türk mutfağı seferberliğimizdir.

Başarı 2020 yılıdır ve artık her yılın Türk mutfağının yılı olmasıdır.

Evet, başarı kimilerine göre sadece koşmaktır, gösterişler yapmaktır. Sadece koştuğunuz ve bir topluluk ile bir araya gelerek gösteriş yaptığınız zaman kendinizi başarılısınız sanmak mıdır başarı? Elbette hayır! Hakiki başarı bunlar ile ölçülebilen bir şey asla değildir.

Başarı sözün uçup yazının kaldığını da bilmektir. Yani Yazmaktır. Her zaman hakikatler çerçevesinde yazmak...

Başarı, engellere rağmen koşmaktır. Yani engelli koşuyu tamamlamayı bilmektir. Başarı bayrak yarışıdır. Bayrağı, emaneti koruyarak taşımak ve sahiplerine zamanı geldiğinde teslim edebilmesini bilmektir. Yani başarı zamanı geldiği vakit gerektiğinde çekilmesini de bilmektir. Başarı akli başında gelecek genç nesillerimize fırsatlar vermektir. Başarı gençlerimizin gerçek manada önünü açmaktır.

Başarı, azim ile koşmaktır. Koşarken önüne çıkan ya da çıkartılan engelleri tek tek aşabilmektir. Ancak engelli koşuyu koşarken ne zaman, nerede duracağını veya yavaşlayacağını da iyi bilmektir. Şu halde başarı kendinizi de iyi bilmek ve tanımaktan da geçer. O zaman asıl başarı; ne istediğini bilmektir, hedeflerinizi bilmektir.

BİZİM BAŞARIMIZ DAHA ÇOK BİR ZAFERDİR, BAŞARI SİLİNMEK İSTENENLERİ HATIRLAMAKTIR, HATIRLATMAKTIR

Türk mutfağı derken başarı kendi efsanelerimizi bilmek, unutmamak ve cesurca yerli yabancı herkese öğretmek, paylaşmaktır. Böyle bir başarı aslında bir zaferdir. Çünkü

bunu bazı çevrelere ve birilerine rağmen yapabilecek cesarete, güce sahip olmak herkese bahşedilmez.

Ancak başarı şu değildir: Türk mutfağı derken yabancı özentiliğı yapmak başarı değildir.

Gazetecileri ve medyayı kullanarak işin perde arkasında kendilerine övgüler, ödüller verdirenlerin ki başarı değildir. Yine istedikleri gibi kendilerini övdürmek için gazetelere veya köşe yazarlarına başlıklar, manşetler attıranların başarıları şişirme balon misalidir. Bunlar işlerine gelmeyenleri piyasadan silerek Türk mutfağına aslında en büyük ihaneti yapanlardır. Kendi kendilerini Türk mutfağına maal etmiş olanların ki asla başarı değildir. Aksine mesleğimize ve Türk mutfağına ihanettir. Elbette bunları bilmelerine rağmen ses çıkartmayan bazı medya organlarının ve gazetecilerinde bu ihanette payı vardır. İşte o yüzden onların gösterişleri asla bir başarı değildir.

BAŞARI BOŞ KAĞIT ÜZERİNE ÖNCE 1 YAZABİLMEKTİR

Fransızların kendi mutfaklarında efsane isimlerinden olanları paylaşmak anmak içimizdekilere göre Türk mutfağı için başarınız, başarımız öyle mi? !

Kendi mutfak kültürümüzün efsanelerini unutmak, hatırlayanları veya hatırlatmak isteyenleri çekememek hatta dışlamak, piyasadan silmek gibi anlayışları o zaman nereye koyacağız?

Şu halde burada gerçekten Türk mutfağı diyenler olarak bizim en büyük başarımız hatta zaferimizi şunlarda özetleyebilir:

1-Her şeye ve bazılarına rağmen kendi değerlerini en az özendirilmek istenmiş olduğumuz yabancılar kadar bilmek ve sahip çıkmak,

2-Yine en az özendirilmek istendiğiniz yabancılar kadar bunlar da benim değerlerim ve kahramanlarım diyerek Türk Mutfağı'nın şahsiyetini oluşturmak adına kendi kişiliğinizi ortaya koyabilmişseniz, koyabiliyorsanız asıl başarı odur. Tüm bunları yaparken de birçok konuda riskler alabiliyorsanız ve hatta canınız pahasına, canlar pahasına bu riskleri alabiliyorsanız Türk mutfağı için gerçek başarımız hatta zaferimiz işte budur.

İşte yukarıda açıkladığım şekilde başarılar elde ettiğinizde kadim değerlerimize göre hem kendiniz için hem de Türk mutfağı için bir kişilik ve şahsiyet oluşturarak boş kâğıt üzerine 1(Bir) yazmış olursunuz. Sonrası ise bu meslekte yaptığınız veya yapacağınız çalışmalarını ifade eden "0"sıfırlardır. İşte eğer ki o sıfırların başında 1 yok ise, siz o söz konusu 1(Bir)'i yazamamış, koyamamış ve koydurtamamışsanız demektir. Mesleksi anlamda boş kâğıt üzerine kaç tane sıfır koyarsanız koyun ulusal mutfağımız adına asla bir değeri bulunmamaktadır. Eğer mesleki çalışmalarınızın başına bahsini ettiğim şekilde 1 koyamamışsanız ne yaparsanız yapın çalışmalarınız kendi kişisel kazanım veya çıkarlarınız dışında Türk mutfağı için hiç bir değer ifade etmeyecektir. Türk mutfağı'nın içinde bulunduğu yozlaşmaların karşısında gerçekten dimdik durabilmek için her şeyden evvel kadim değerlerimize göre o bir (1) rakamını elde etmeniz şarttır. Mesleki çalışmalarınız olan sıfırlarınızın yanına burada bahsetmekte olduğum o 1(Bir)'i ilk olarak kesinlikle koymanız gereklidir. Bunu

yapmadığınız sürece siz daha birinci düğmeyi bile düzgün ilikleyememişsiniz demektir.

O BİR(1)'İ KOYMAK DEMEK BİR SINIR ÇEKMEK DEMEKTİR

İşte o biri koyabilmek en büyük başarıdır. O, 1'i koymak demek dünyada en çok özendirildiğimiz mutfaklara veya mutfak kültürümüzü tehdit eden yozlaşmalara bir sınır çekmek demektir. O sınırı çağdaş ve güçlü olarak kadim kültürel değerlerimize göre sağlam temellere dayalı bir şekilde çektiğinizde emin olunuz ki bazılarının size daha önceden hiç duymadıkları kadar saygı duymalarına neden olursunuz. Ancak bizim içimizdeki bazıları nezdinde o çizgiyi çekebilmek kolay değildir. Yine malum bazı özentili zihniyetler açısından da o çizgiyi çekebilmek asla kolay olmayacaktır. O yüzden rahmetli Mustafa Kemal Atatürk'ün de dediği gibi bütün ümidimiz gençliktedir. Bu 1'i gelecekte Türk mutfağı için gençlerimiz çok daha güçlü bir şekilde koyacaklardır ümidini taşıyordum. Bu 1 (Bir)'i onlar her şeyden önce Türk mutfağı adına kendileri için koyacaklardır. Gerçekten Türk mutfağı diyerek Türk mutfağına hizmet edecek olanlar kesinlikle sözünü ettiğim o 1(Bir)'i mesleklerinde yüksek derecede önemsemelidirler. Ardından söz konusu o şahsiyeti çok yüksek olan 1(Bir)'i her anlamda mesleki çalışmalarına yansıtacaklardır. İşte o en başta koydukları 1(Bir)'in sonrasında yanına koyacakları sıfır(0) ya da sıfırlar olarak nitelediğimiz mesleki çalışmalar; yani her bir sıfır (0) her açıdan ülke mutfağı için çok büyük bir değerler ifade edecektir. O 1(Bir) olmadığı sürece de değer olarak her anlamda sıfır olmaya devam edeceğiz demektir.

Türk mutfağı olarak mutfak kültürümüze kazandıracağımız bu değer ya da değerler ise tüm dünya nezdinde asla paha biçilemez bir zenginlik olarak bize yansıtacaktır. Bizler istikbalde hep birlikte Türk mutfağının oldukça geniş, zengin ve bir o kadar da çağdaş, güçlü sınırlarını oluşturarak korumakla mükellefiz. Bunu da her anlamda önce kendi içimizde ele almalıyız. Gençlerimizi bilinçlendirmeli ve gelecekte Türk mutfağını temsil edecek onları bu esaslar çerçevesinde özenle yetiştirmeliyiz. Onları Türk mutfağı ile ilgili olarak her konuda çok yönlü araştırmalar yapmaya, okumaya ve sorgulamaya teşvik etmeliyiz.

Her şeyden önce gençlerimiz gelecekte sahip oldukları öz değerlerini korumak suretiyle ön plana çıkartarak kadim değerlerimize göre Türk mutfak sanatları alanında kendilerine burada bahsettiğim çizgide bir tarz oluşturmalarıdır. Bunu yaparken aynı zamanda mesleki anlamda da kadim değerlerimize göre mesleklerine şahsiyet katarak yapmalıdırlar. Yani kariyer inşa ederken, kendi değerlerimiz çerçevesinde karakter de inşa etmelidirler. Sonra zaten Türk mutfağı tüm dünyada istediğimiz noktalarda olacaktır. Bu kaçınılmaz tarihi bir süreçtir. Bu sürecin başlangıç tarihi 7 Ocak 2009'dur. Bu sürecin tüm dünya kamuoyu nezdinde başladığının ilan tarihi ise 7 Ocak 2020'dir.

Başarı Türk Mutfağı Olarak Tüm Dünya'ya "Bizimde Zeki Gülyiyenlerimiz ve Aydın Yılmazlarımız Var!" Demektir, Diyebilmektir.

Gençlerimiz Paul Bocuslara, Auguste Escoffier'lere değil kendi değerlerimize, kendi gerçek kahramanlarımıza özenmelidirler. Ve gurur sesle şunları demelidirler; sizin Paul

Bocuse'unuz, Auguste Escoffier'iniz var ise bizimde Zeki Gülyiyen'imiz ve Aydın Yılmaz'ımız var!

Sizlerin Michelin yıldızlarınız var ise bizimde Ay yıldızlarımız var! Burada ifade ettiklerim Türk mutfağının bekası için elzemdir, zaruridir. Türk mutfağının binlerce yıllık kadim kültürel değerlerine göre korunarak gelecek nesillere aktarılması için yani kısacası var oluşu için olmazsa olmazlarımızın en önemlisi bu paragrafın başında belirttiğim husustur. Bu husus Türk mutfak sanatları ve onun kadim kültürü için çok büyük bir önem arz etmektedir.

Elbette bu günlere kadar söz konusu efsane ustalarımızı, değerlerimizi bilerek unutanlar, unutturmak isteyenler ve dahi silmek isteyenler, zamanla yine kendi kişisel çıkarları için onları anmaya da başlayacaklardır.

Ahde vefasızlıkları ayan beyan ortaya çıkmış olanlar bellidir. Sadece işlerine geldiklerinde Türk mutfağının efsane isimlerini yerine göre mezarı başında anıp, oradan çektikleri fotoğraflar ile haber yaptırtarak gündeme gelenlerin kim ya da kimler, hangi çevreler oldukları da bellidir. Sonra onları yine unutanlarda açıkça bellidir. Bazılarının bu değerli ustalarımız naaşları üzerinden geçmişteki gösterişlerini asla unutmamak. Kısa bir süre sonrada onları nasıl unuttuklarını veya unutturmak istediklerini de çok iyi bilmekteyiz.

Bazılarının asıl niyetleri geride bıraktığımız uzun yıllar içinde ayan beyan ortaya çıkmıştır. Bu süreçte kimin ne niyette olduğu da çok iyi anlaşılmıştır. İşte o yüzden bizim Türk mutfağımızın gerçek efsaneleri ve kahramanları aramızdan ayrıldıklarındaki birkaç yıl içinde gösteriş amaçlı olarak anılmayacaklardır. Onlar her yıl kendi günlerinde, kendi saatlerinde her zaman adlarına yakışır şekilde geleneksel olarak hep hatırlanacaklardır. Bu konuda da yine özellikle genç aşçılarımız gelecekte önemli ve büyük bir sorumluluğun sahibidirler. Burada bahsettiğim sorumluluk gelecekte gençlerimiz için Türk mutfağı adına en öncelikli görevlerinin başında gelmektedir. Uzun yıllar önce ebediyete göç etmiş olan Türk mutfağının en değerli efsane şeflerinden emanet olarak aldıklarımı şerefle, gururla ve onurla taşıdım. Halen taşımakta olduğum bu son derece yüksek sorumluluk gerektiren mirasımızı gençlerimize Türk mutfağı adına emanet etmekten, edecek olmaktan büyük onur ve şeref duyduğumu belirtmek isterim.

Özellikle gençlerimiz şunu çok iyi bilmelidir: Sadece birileri tarafından işlerine geldiği vakit hatırlanıp haber yaptırtılıp kendi çıkarlarına göre kullanılan değerli efsane şeflerimiz belirli bir süre bazılarının riya ve gösterişine alet edilmişti. Kendi çıkarları doğrultusunda bazı duyguları da istismar etmiş olanlar, aradan geçen yıllardan sonra ise bazı söylemlerini tamamen unutarak, unutturarak Türk mutfağının en önemli efsane değerlerini silmek için çaba bile sarf etmişlerdir. Bu manada açık bir şekilde de kasıtlı birtakım tavırlar içine girmekten çekinmemiş olanlara karşı her zaman bilinçli ve uyanık olmak gerekmektedir.

Türk mutfağı diriliş hareketinin ilanı ile 7 Ocak 2020 tarihinden sonrada bunların kimler ve hangi çevreler olduğu ayan beyan ortaya çıkmıştır. İstikbalde de bu tarz eylemler içerisine girerek sizleri bu mirastan ve hazineden mahrum etmek isteyecek, dâhili ve harici bedhahlarınız olacaktır. Bu anlamda gençlerimizin her zaman bilinçli ve uyanık olmaları şarttır.

BAŞARI KENDİ KAHRAMANLARINI VE EFSANELERİNİ BİLMEKTİR

İşte başarı odur ki; Türk mutfağı darken kendi efsanelerimizi, kahramanlarımızı bilmek, unutmamak ve cesurca yerli-yabancı herkes ile paylaşmaktır. Yabancılara onları öğretmektir. Tıpkı bize yabancıların kendi değerlerini öğretmek istedikleri gibi onlara öğretmekten bahsediyorum. Eğer varsa Türk mutfağı ile ilgili özenmek istedikleri bunlar bizim Türk mutfağımızın efsaneleridir. Yani kendi kahramanlarımızdır. Bunu en başta bizler iyi bilmeli sonra da bize kendi kahramanlarını dayatarak, özendirerek öğretmek isteyenlere bu konuyu bilhassa çok iyi öğretmeliyiz.

İşte bu çerçevede gerçek başarı hatta zafer şudur: TMDH olarak hayata geçirerek yediden yetmişe herkese her yıl hatırlattığımız Aydın Yılmaz ve Zeki Gülyiyen demektir.

Başarı, Türk mutfağı için 7-15 Ocak Türk mutfağının efsane ve duayen şeflerini anma haftasıdır. Başarı Ümit Ömer Sevinç ustamızdır, Cemal Türkan ustamızdır. Tüm bu değerlerimizi unutanlara inat onların çalışmalarını diri tutarak, onları örnek alarak, gençlerimize öğretmek istikbali kurmaktır.

Onların bize bıraktıkları miraslarına sırt dönmek ve başka mutfakların efsane değerlerini Türk mutfağı için kabullenmek asla başarı değildir. Türk mutfağı olarak bizlere atfedilmek istenen ya da yakıştırılmak istenen bu tarz başarıları her zaman, her yerde ve her şart altında kesin olarak reddetmekteyiz. Bizler için hakiki başarı Türk mutfağının efsane şeflerinin bizlere emanet bıraktıkları miraslarını ne pahasına olursa olsun korumak, yaşatmak ve gelecek nesillere aktarmaktır.

İşte Türk mutfağı için gerçek başarı bunları her şeye ve herkese rağmen yaşatmak suretiyle diri tutarak başarabilmektir.

Eğer bu gün veya gelecekte birileri başta şahsım için bir başarı arayacaklarsa insanlar için en büyük başarı tüm burada ifade ettiklerimdir. Türk mutfağı için en büyük gerçek başarılar da yine burada ifade ettiklerimdir.

Şunu da asla unutmayınız ki; bu değerleri kendilerinin değerleri olarak görmek istemeyerek, Türk mutfağına ihanet eden içimizdekilerin asıl derdi başkadır. Onlar Türk mutfağının tüm dünya nezdinde gerçek manada hak ettiği değeri ve konumu kazanmasını asla arzu etmemektedirler. Onlar bizlerin, sizlerin sahip olduğu bu değerlere sahip çıkmamıza türlü kılıflar aramaya da çalışacaklardır. Ancak ne yaparlarsa yapsınlar asla ve asla söylediklerinde tutarlı olamayacaklar ve amaçladıkları hiçbir şeyi kesinlikle elde edemeyeceklerdir. Çünkü onlar bizim sahip olduklarımıza asla sahip değillerdir. Çünkü onlar kabullenmek istemedikleri değerlerimizi ve kahramanlarımızı asla anlayamamışlardır. Onlar bu yüzden kendilerini ait hissettikleri ülkelerin mutfak sanatları ile efsane olan yabancıların duayen şeflerini aşırı derecede savunmak suretiyle bizlere yani Türk mutfağına dayatma çabası içinde olmuşlardır. Eğer onlar gerçekten Türk mutfağı için samimi olsalardı, kendi kadim değerlerimize göre mutfak sanatlarımızı kendi kahramanlarımızla beraber tüm dünyada yükseltmek için çabalarlar idi. Ancak onlar her zaman yabancıların kahramanlarını bizim kendi efsane kahramanlarımızın önüne

koyarak kendi değerlerimizi yozlaştırmak istemişlerdir. Böyle yaparak kabullenmek istemedikleri de aslında Türk mutfağıdır.

Türk mutfağının şahsiyet ve değer kazanması onların işine asla gelmemektedir. Bunun için her fırsatta Türk mutfağına saldırmaktan da asla kaçınmazlar. Hatta Türk mutfağı üzerinden ekmek yiyerek bunu yaparlar. Ancak tüm bunlara ve her şeye rağmen Türk mutfağı kendi kadim tarihinden, kültüründen gelen ve zaten kendisinde binlerce yıldır var olan o şahsiyeti ile dirilecektir, ayağa kalkacaktır. Yukarıda da ifade ettiğim gibi bu kaçınılmaz tarihi süreç TMDH-Türk mutfağı diriliş hareketi ile uzun yıllar önce zaten başlamıştı. Türk mutfağının bu tarihi süreci bir kartopu gibi zaman içerisinde çığa dönüşecektir. Geçmişte engellenmek istendiği gibi asla engellenemeyecektir ve asla durdurulamayacaktır. Çünkü her şeyden önce Türk mutfağı çok zengin bir mutfak olduğu kadar köklü bir tarihi geçmişi olan güçlü bir medeniyetin mutfağıdır. Tüm Dünya'da her anlamda böylesi eşsiz bir mutfak kültürü bulunan bir milletin mutfak sanatları hiçbir engel tanımayacaktır.

Burada ifade ettiklerimi başarmak tartışmasız Türk mutfağı için en büyük başarıdır. Yine bazı açıklamalarımda da önceden ifade etmiş olduğum gibi tüm bunlar başarıdan ziyade bir zaferdir.

Benim gibi gözüklenlerin gerçek sahibi ise zaten bana bunları bahşeden rabbim Allah'tır.

İşte Allah'ın lütfu ile yazmakta olduğum Türk mutfak sanatları doktrini ile beraber burada ifade etmekte olduğum tüm bu meseleler ile ilgili olarak şunları da tüm samimiyetimle belirtmek istiyorum:

Türk mutfağı için böylesi çok önemli bir konuda ilk taşı Rabbimin vesilesi ile sağlam bir temele oturarak koymuş bulunuyorum. Bu zafer ve bu başarının gerçek sahibi Rabbim Allah'tır.

Bazı çalışma arkadaşlarım arasında olanlarında şahsıma ifade ettiği ya da edeceği övgüleri asla istemedim, hiçbir zamanda istemiyorum. Şunu da asla unutmayınız ki; böylesi başarılar, zaferler hiç bir faninin takdirini ve övgüsünü kesinlikle ummaz, asla istemez. Bu manada benimde kesinlikle fanilerden bu doğrultuda asla bir beklentim hiçbir zaman olmamıştır ve olmayacaktır. İşte benim ezelden ebede talip olduğum böylesi bir başarının mutlak takdiri, mükâfatı, övgüsü veya karşılığı var ise; oda sadece ifade etmekte olduğum bu zaferin gerçek sahibi olan rabbim Allah'ın katındadır. Bu manada daha önce de ifade ettiğim gibi bu gün ya da gelecekte şahsımı övmek isteyenler, isteyecek olanlar asla ve kesinlikle bana övgüler ya da takdirler düzmesinler. Ben sadece tek ve bir olan Rabbim Allah'a kulum. Yine ben sadece onun bana bahşettiği kadarım. Gerçekten övgüye layık olan beni tüm bunlara vesile kılan ve sahiplendiklerimin asıl sahibi olan rabbim Allah'tır. Bu gün veya gelecekte eğer birisini övmek isterseniz bunlara beni vesile kılan ve sahiplendiklerimin asıl sahibi olan Rabbim Allah'ı övünüz.

NE MUTLU ALLAH'TAN BAŞKA HİÇ KİMSEYE MİNNET ETMEDEN, İHTİYAÇ DUYMADAN BAŞARILI OLANLARA, OLABİLENLERE...

NE MUTLU BAŞARILAR, ZAFERLER KAZANIP, BU BAŞARI VE ZAFERLERİN
GERÇEK SAHİBİNİN KİM OLDUĞUNU BİLENLERE...

NE MUTLU KENDİSİNE LÜTFEDİLEN TÜM NİMETLERİN, KAZANIMLARIN
KARŞILIĞINI VE TAKDİRİNİ SADECE YÜCE ALLAH'TAN BEKLEYENLERE...

NE MUTLU TÜRK MUTFAĞI DİYENE!

NE MUTLU TÜRK MUTFAĞI DİYENLERE!

En Derin Saygı ve Sevgilerimle

Tolgahan Gülyiyen

TÜRK MUTFAĞI DİRİLİŞ HAREKETİ LİDERİ

TMDH

**TÜRK MUTFAĞI
DİRİLİŞ HAREKETİ**